

אני לא כל־כך אוהבת לספר סיפורים בלי שמות הגיבורים והגיבורות, אבל אני לא יכולה להתאפק. הנה יכול חדש — שני סיפורים מן החיים, כמו שאומרים. **סיפור א':** 200 דולר דוקר ללידה.

מעשה בדיילת חדשה, צעירה ויפה, שהצטרפה אל צוות־האוויר של המוביל הלאומי. ומעשה בקברניט ותיק, שדור־קא אוהב דיילות כשהן חדשות, צעירות ויפות.

כנאה לאיש־אוויר נמרץ, בלי חוכמות, הציע הקברניט לדיילת, יעני דוגרי, לבוא עימו למינה בבית־המלון בעיר־היעד. הוא הופתע מן התשובה: „בסדר, בש־ביל 200 דולר ללילה“.

הקברניט חשב שזוהי בדיחה, אבל הוא לא התעקש. כאשר להט־הכיבוש אוחז בגבר, זה לא הזמן לעמוד על המקח. הוא הוציא 200 דולר, והלילה היה שלו. איני יודעת מה קרה במשך אותו לילה, ואני רק יכולה לקוות שתיקוונת הקברניט לא התאכזב. העיקר הוא המשמש.

בבוקר, בעת הארוחה המשותפת בחדר, השמיע הקברניט ציחקוק עליו ואמר: „בס־דר, מספיק עם הבדיחות. תחזירי לי את המאתיים דולר.“

„איזו בדיחה?“ תמחה הדיילת. „עשינו עסק, וזהו זה!“

הקברניט סבר שזהו לא זה. קברניטי אל על הם אנשים נהדרים, אחד־אחד, אך קמצנותם הפכה שמדבר. וחוזר מזה, גבר ישראלי גא ישלם בשביל זה? הדברים הגיעו אל ההנהלה, ונערך בירור סודי בבחרי־החדרים של אל על. ה־קברניט והדיילת התבקשו להשמיע את גירסתיהם.

הסוף — פה אני צריכה להודות: איני יודעת. אני רק יודעת כי סיפור זה משמש מאז שהתרחש — לפני כמה שעות — נושא לשיחות רבות יותר במזטים מאשר הסיכויים לסגירת אל על.

סיפור ב': היא, הם והכלב.

הסיפור השני דומה לראשון בפרט אחר: הוא התחיל במטוס של אל על. שלושה אנשי־עסקים צעירים ועליונים, המרבים לטוס אנה ואנה, פגשו במטוס בצעירה שמצאה מאוד חן בעיניהם, כלור מר בניני כל אחד מהם לחוד ובעיני שלושתם גם יחד. כי הבחורים הנחמדים האלה רגילים לעשות דברים ביחד.

הם חיזרו אחרי הצעירה, ודווקא הלך להם. בהגיעם לניו־יורק שוכנעה הצעירה לבוא עם השלושה למלון שבו הם רגילים להתאכסן בו בכרך הגדול.

ואו החגלה בעייה בלתי־צפויה. לצעירה היה כלב בבית־המלון הזה, בלב מנהאטן, יש איסור חמור על הכנסת כל־בים. איך מנטיסים צעירה לחדר ולמיטה, כשאין היא מוכנה להיפרד מהכלב, ולכלב אין כניסה?

ברוך השם, יש תושיה לישראלים. ב־תימרון מבטיק של הסחה והטעיה, כפי שלמדו בצה״ל, הצליחו השלושה להתגבר על ערנותם של אנשי־המלון. הכלב הוכנס בחשאי לחדר.

עד כאן הכל טוב ויפה, ולכל החמישה — האחת, השלושה והכלב — ציפה לילה ארוך ועליו, אלא שבחצות התעוררה בעייה נוספת. הכלב רצה לעשות מה ש־כלבים עושים בשעה זו. הוא גם התחיל לייבב ולנבוח, וזה עלול היה להועיק למקום את שומרי הסדר והביטחון במלון. מה עושים? אחד מהשלושה — איני יודעת אם בהתנדבות או על פי זריקת מטבע — קיבל על עצמו להוריד את הכלב לרחוב, לשם עשיית צרכיו. הכל עבר בהצלחה. הכלב ירד, עשה מה שעשה, ומלווהו התכוונן לחזור לחדר. ואז נתקבל במחסום: אין כניסה לכל־בים.

„אבל אני מתאכזב פה!“ זעק הישראלי. „אתה יכול להיכנס, סו“, אמר שומר־הלילה באדיבות. „אבל הכלב לא.“

הבחור לא העז להפקיר את הכלב לבדו בכרך, כי זה היה מקפיץ את גבירתו מן המיטה. צעיר־בעלי־חיים וצעיר־חובבני־אשה התערבבו בנישמתו, והוא חיפש מוצא.

ואז באה לעזרתו התושיה הישראלית

הבלש של יפה כפיר

לפני כמעט חצי שנה דיווחתי לכם על כך שהדוגמנית יפה כפיר עומדת להתגרש מבעלה, יצרון האופנה אמנון כס. ה־גירושין אמנם יצאו אל הפועל לפני חודשיים, ואני כבר יכולה לבשר לכם שלחתיקה המשגעת הזאת יש חתונה חדשה באופק. בזמן האחרון היו כל מיני רינגוויים בעיר על כך שליפה יש איזה מהנדס, שמנחם אותה מאז נפרדה מבעלה. המהנדס הזה הוא לא אחר אלא דני קורן, שהוא אחיו של הרופא־פיזיולוגאי, ד״ר גידי קורן. אבל זה לא זה. הסיפור איתו נגמר. ועכשיו אנחנו מגיעים לסיפור הנוכחי, המריח מחתונה.

מזה זמן יש לדוגמנית היפהפיה הזאת רומן עם בלש. העוסק בעבודות מאוד סודיות במישרד־חקירות. לבלש הזה קוראים אריק הלר. הוא בן 33, גבוה, בעל מראה מאוד מרשים ומיוחד ומשוגע לריקודים. לראות אותו רוקד בדסקוטק זה ממש תאוה לעיניים. הוא מסוגל להזיע במשך שעות על רחבת הריקודים, כשכל תנועה שלו מהממת יותר מקודמתה. חוץ מזה, הבחור הזה הוא גרוש. בעבר היה לו סיפור אהבה ארוך עם הדוגמנית ח׳וי נץ, שעימה כמעט שהתחתן.

יפה כפיר בת ה־31 שינתה את אורח־חיהה מאז הכירה את אהובה החדש, חיפאי שאינו אוהב את הוזהר והפירסומת. „יפה חיה עד היום בסטיל מסויים“, סיפר לי אריק, „היום יש לה בראש משהו אחר לגמרי. אני לא אוהב להיכנס לפה של האנשים.“

הכי חשוב: הם מאוד־מאוד אוהבים, עד כדי כך שהם מתכננים



יפה כפיר
סיגנון אחר

להתחתן עוד הקיץ. הבלש המאוהב הבטיח לי שהחתונה שלהם תהיה מאורע שירעיש עולמות: „זה יהיה משהו מאוד מיוחד. עוד לא היה דבר כזה. אני לא מוכן לפרט כרגע, אבל זאת תהיה חגיגה לעיניים!“

קול הבכי

רחל דיינ־זקס, אשתו של הפרור־ספור לספרות אנגלית, אריה זקס, נמ־צאת בחודש השמיני להריגונה. השניים הודיעו כי אם יוולד להם בן זכר, יקראו לו הנץ. לזקס, שרחל היא אשתו השלי־שית, יש כבר ילדה בת 12 מאשתו ה־שנייה, גבי אלדר, שהיא שחקנית ור־קבנית. אשתו הראשונה היתה שושנה להב, שעמה התחתן כאשר השתחררה מהצבא בעוד הוא היה עדיין סטודנט.

עם רחל התחתן הפרופסור, הנמשך ל־שנים צעירות ויפות, לפני שנה. הוא הכ־ריו אז כי אלה הם נשואיו האחרונים. ידידיו וחבריו הרבים מקרב הבוהמה ב־אריק, ערכו לו לבני־הזוג סידרה של חגיגות בירושלים ובתל־אביב. אחרי ש־נגמרו ההילולות הודיע זקס, שהוא גם משורר ובימאי, כי הוא רוצה מעט שקט לצורך כתיבה רצינית, אך „בכי של תינוק בלילות בהחלט לא יפריע לי.“

בינהיים הספיק להוציא ספר חדש, שנהפך לרב מכר, בשם הספר הוורוד. נושא הספר הוא נשים. אלא מה? רבות מיצ־ריתיו עוסקות בנשים, ואינן מבטאות דור־קא יחס חיובי אליהן. זכור לא כל־כך לטוב שירו אשה משוררת. בשיר הוא הת־גאה בהצלחתו בזרועותיה של הסופרת

המפורסמת. תן לישראלית בעייה מעשית, והיא יפתור אותה צ׳יק־צ׳ק. סמוך עליו, יהיה בסדר.

בעומדו לפני השער הנעול של בית־המלון הסתכל הצעיר סביבו, ומבטו נת־קל במיגרש־החנייה שממול. הוא ניגש אל השומר ושאל כמה זה עולה להחנות במקום מכונית.

השומר אמר את המחיר, ואז הציע לו הישראלי הצעה: אם חניית מכונית עולה כ־10 דולרים, כמה יכולה לעלות חניית־כלב?

השומר לא נבהל, ודרש מחיר כפול. הישראלי שילם, הכלב נקשר בסוכת ה־שומר, והישראלי הצטרף אל חבריו. ולולא הפציע השחר, יכול היה הלילה העליו להימשך עד עצם הרגע הזה.



רחל ואריה זקס
חתונה שלישית

עורכת־דין הרסה מזור, אך הודיע כי על הקמטים בצווארה — כאילו שלא הביט „קם מתוסכל“ ואף העיר א־אלה הערות מעולם בראי.

חתונה כפולה

קובי בת ה־24, בת קיבוץ גיבעתי־ברנר, שהיא סטודנטית באוניברסיטת תל־אביב. במסיבת־החתונה, שנמשכה עד השעות הקטנות של הלילה, השתתפו 700 מוזמי־נים. זכויות הראשונים על כך יש לנו־רית, שהיא הראשונה שהחליטה להתחתן. יוסי הלך בעיקבותיה.

תחילה התנגד האב לנשואי בתו. „השב־תי שיתר טוב שקודם ילמדו ויסתדרו קצת“, אמר לי מוטי הוד. „היתה בנינינו מחלוקת לגבי העיתוי של החתונה. לבסוף הם שיכנעו אותי. החלטנו שאם כבר פוג־רוב, אז שיהיה גדול, וחיטנו גם את יוסי באותה הזדמנות.“

בבית מישפחת הוד כצהלה נחוגה בשבוע שעבר שימחה כפולה. האלוף (מיל) מוטי הוד, מפקד חיל־האוויר לשעבר, ואשתו פנינה, השיאו בכמה אחת את בתם נורית ואת בנם יוסי.

לא, הם לא נישאו זה לזו. נורית בת ה־20 נישאה להוד פז בן ה־22, שהש־תחר לא מכבר משירות חובה בנח״ל ומת־כוון להתחיל בלימודי מישפטים. הוריו הם גרושים. אמו היא הצעירה היפואית, נורית פז, אביו הוא מנהל מיגרשי ה־טניס של הפועל תל־אביב, השוכנים מול מוסיאון הארץ.

יוסי בן ה־27 התחתן עם איריס יע־